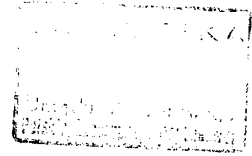

Warszawa, 4 marca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A6305/04 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 24379.

Kl. ~~77 b~~, 15/02.

77 b 5/04

Martin Akermann
(St. Gallen, Szwajcaria).

Narta ze spodem ślizgowym z metalu lekkiego.

Zgłoszono 23 lutego 1935 r.
Udzielono 9 stycznia 1937 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest narta z przymocowanym do drzewa narty spodem ślizgowym wykonanym z metalu lekkiego i posiadającym od strony ślizgowej wgłębienie równoległe do osi narty, przyczem miejsca największego zgrubienia, powstałego wskutek ukształtowania wgłębienia, przebiegają w najszerszym miejscu narty w pewnej odległości od jej krawędzi bocznych, w środkowej części narty leżą na krawędziach, wskutek czego boczne części spodu narty są ostro ścięte, natomiast w tylnej części narty leżą w pobliżu krawędzi.

Na rysunku przedstawiono różne przykłady wykonania przedmiotu wynalazku,

przyczem fig. 1 przedstawia nartę w widoku od spodu ślizgowego, fig. 2 — nartę w widoku z boku, fig. 3 — 6 przedstawiają przekroje różnych postaci wykonania spodu ślizgowego w przekroju wzdłuż linii *a — a* na fig. 1, fig. 3 — 6 (*a — c*) — przekroje nart o różnych spodach ślizgowych w różnych odmianach wykonania w przekrojach wzdłuż linii *a — a*, *b — b*, *c — c* na fig. 1, fig. 3d — 6d — nartę w widoku zdołu według różnych odmian wykonania w pobliżu linii przecięć *a — a*, *b — b* i *c — c* na fig. 1, fig. 7 — przekrój części łączącej spód ślizgowy z drewnem narty i fig. 8 — część łączącą w widoku z góry.

Na fig. 2 i 3 — 6 (*a — c*) część dREW-

niana jest oznaczona cyfrą 1, a spód ślizgowy — cyfrą 2. Na fig. 3d — 6d boczne zarysy części drewnianej są oznaczone cyfrą 6, przyczem na przekrojach fig. 3 — 6 (b i c) uwidoczniiono odmiany brzegów zewnętrznych 5 o różnych profilach.

W odmianie wykonania według fig. 6a — 6d spód ślizgowy 2 posiada szerokie wgłębienie 3, ograniczone z obydwóch stron zgrubieniami 4, przyczem wgłębienie 3 jest równoległe do podłużnej osi narty; w węższej, środkowej części narty środki zgrubień przypadają na krawędzie boczne narty, wskutek czego narta posiada w tem miejscu brzegi ścięte ostro, co zwiększa pewność utrzymania równowagi, zwłaszcza na zjazdach.

W odmianie wykonania według fig. 5 (a — d) spód ślizgowy 2 posiada szereg mniejszych wgłębień 7, przedzielonych zgrubieniami 8, przyczem te wgłębienia 7 są równoległe do osi narty i biegną wzdłuż całej narty. Również i w tym przypadku wskutek zwężenia części środkowej otrzymuje się ostro skierowane wdół krawędzie zgrubień zewnętrznych.

W odmianie wykonania według fig. 4 a — b spód ślizgowy 2 posiada szerokie wgłębienie 9, ograniczone zgrubieniami 10, które wraz z wgłębieniem 9 są równoległe do osi narty, przyczem wskutek większej szerokości wgłębienia niż w odmianie według fig. 6 brzegi narty w części środkowej są ścięte mniej ostro.

W odmianie według fig. 3 (a — d) wgłębienie 11 rozszerza się od tyłu narty ku przodowi, poczynając zaś od części środkowej, staje się coraz bardziej płaskie.

Odmiana ta wymaga również odpowiedniego ukształtowania powierzchni deski narty, która jest wpuszczona w odpowiednie wycięcia spodu ślizgowego równoległe do osi narty, wskutek czego narzędzia, służące do przymocowania spodu ślizgowe-

go do deski, są wolne od naprężeń poprzecznych.

We wszystkich odmianach wykonania narzędzia, umocowujące spód ślizgowy 2, w postaci nitów 13 lub śrub przechodzą przez otwory, wykonane w miejscach zgrubień 4, 7, 10 w postaci np. szczelin podłużnych 12, w celu umożliwienia poddawania się drewnianej deski w kierunku podłużnym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Narta ze spodem ślizgowym z metalu lekkiego, znamienna tem, że spód ślizgowy z metalu lekkiego posiada na dolnej powierzchni wgłębienie równoległe do osi narty, przyczem miejsca największego zgrubienia, powstałego wskutek ukształtowania wgłębienia, przebiegają w najszerszym miejscu narty w pewnej odległości od krawędzi bocznych narty, w środkowej części narty leżą na krawędziach, wskutek czego boczne części spodu nart są ostro ścięte wdół, a w tylnej części nart przebiegają w pobliżu krawędzi.

2. Odmiana narty według zastrz. 1, znamienna tem, że spód ślizgowy z metalu lekkiego posiada na swej powierzchni dolnej szereg wąskich wgłębień, przebiegających również równoległe do osi narty.

3. Odmiana narty według zastrz. 1, znamienna tem, że spód ślizgowy z metalu lekkiego posiada na swej powierzchni dolnej wgłębienie, rozszerzające się od tyłu ku przodowi narty i przebiegające płasko przed początkiem odchylonego do góry przedniego końca narty.

4. Narta według zastrz. 3, znamienna tem, że spód ślizgowy z metalu lekkiego od strony połączenia z deską posiada płaski rowek, w który wpuszczona jest deska, wskutek czego narzędzia, łączące spód narty z jej deską, są odciążone od naprężeń poprzecznych.

5. Narta według zastrz. 1 — 4, znamiona tem, że spód ślizgowy z metalu lekkiego jest umocowany tak, iż otwory w części drewnianej są większe od trzonka łączącego, co umożliwia poddawanie się drewnianej części narty w kierunku podłużnym narty.

6. Odmiana narty według zastrz. 5, znamiona tem, że otwory jej deski mają postać szczelin podłużnych.

Martin Akermann.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

